

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Ursache Petru,
judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul Miron Constantin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2015, în cauza penală privind-1 pe

Sicinski Serghei Piotr, născut la 13 iunie 1975, originar și domiciliat în orașul Cricova, strada Tineretului, 32, ap. nr.10;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.07.2014 - 02.03.2015 (prima instanță);
2. 20.03.2015 - 17.04.2015 (instanța de apel);
3. 09.06.2015 – 22.07.2015 (instanța de recurs ordinar).

A CONSTATAT :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 martie 2015, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Sicinski Serghei a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la pedeapsă sub formă de 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Sicinski Serghei la data de 06 septembrie 2013, aproximativ la ora 13:30, împreună cu Mihai Plămădeală aflându-se pe str. Cahul intersecție cu str. Rabi Țîrlison 21, mun. Chișinău, avînd un comportament suspect, au fost depistați de către ofițerii de investigație a SSI IP Rîșcani, iar cînd ultimii s-au apropiat de bănuți, Sicinski Serghei a aruncat o geantă pe care o avea asupra sa, în care se afla o masă de origine vegetală de culoare verde. Conform raportului de expertiză nr. 6418 din 18 septembrie 2013, masa vegetală de culoare verde,

ridicată la data de 06 septembrie 2013 de pe str. Rabi Țîrlison 21, mun. Chișinău, care a fost aruncată de Sicinski Serghei, reprezintă marihuană - substanță narcotică care se atribuie la substanțele neutilizate în scopuri medicale și se obține artizanal din părțile superioare ale plantei de cânepă. Greutatea marihuanei (stare uscată) este de 72,45 grame.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în dispoziția art. 217 alin. (2) Cod penal, adică „circulația ilegală a substanțelor narcotice, după semnele calificative păstrarea substanțelor narcotice săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare”

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Râșcani, mun. Chișinău, Buinovski Daniela, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Sicinski Serghei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217, alin. (2) Cod penal, să fie pedepsit cu închisoare pe un termen de 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocînd faptul, că la individualizarea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal, inclusiv de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de faptul că inculpatul Sicinski Serghei anterior a săvârșit infracțiuni intenționate, inclusiv de aceeași categorie, privind circulația ilegală a substanțelor narcotice, pentru care a fost supus pedepselor penale sub formă de închisoare, astfel că se observă că pe calea corijării nu se află, ci din contra activitatea infracțională a devenit o îndeletnicire pentru inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2015 apelul declarat de procuror a fost respins, ca nefondat, cu menținerea hotărîrii atacate.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și vinovăția inculpatului și just a încadrat de drept acțiunile lui. Instanța de apel a reținut că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75, 76 Cod penal și 364¹, alin.(8) Cod de procedură penală, astfel a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale.

La fel, instanța de apel a considerat că, prima instanță a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de prevenirea de săvârșirea a noi infracțiuni.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță, soluționând chestiunea privind

pedeapsa penală, corect n-a reținut ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, astfel încât a respectat prevederile pct.5) și 9) din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, din care rezultă că:

- nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut;

- în cazul în care vreuna din circumstanțe agravante enumerate în articolul 77 CP imputată inculpatului, fiind cercetată în ședință judiciară, nu și-a găsit confirmare, aceasta urmează a fi exclusă din învinuire, din oficiu, de către instanța de judecată, cu indicarea motivelor în partea descriptivă a sentinței.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, prima instanță a constatat corect starea de fapt și de drept a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentei infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal – circulația ilegală a substanțelor narcotice, după semnele calificative, păstrarea substanțelor narcotice săvârșite în proporții mari și fără scop de înstăinare și corect a ajuns la concluzia de a-i aplica inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore, fiind una echitabilă și în limitele sancțiunii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Miron Constantin, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia în partea pedepsei aplicate, cu rejudecarea cauzei, invocând că instanțele au omis să aprecieze că, conform materialelor cauzei penale, inculpatul a fost deja supus răspunderii penale, fiind condamnat de 3 ori cu închisoare, de 2 ori cu suspendarea condiționată și o dată cu munca neremunerată și la individualizarea pedepsei, instanțele nu au ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 Cod penal.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului rezultă, că recurentul indică temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței; ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs.

Totodată, Colegiul penal lecturînd textul deciziei instanței de apel, constată că decizia adoptată cuprinde răspunsuri la toate motivele invocate în apel de către procuror. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Referitor la criticile aduse de către recurent, precum că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale - temeii prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal enunță următoarele.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane.

Conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În acest context, Colegiul penal consideră că la aplicarea pedepsei inculpatului Sicinski Serghei pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin.(2) Cod penal, instanțele de judecată au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și astfel, corect au ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea

inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. La stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității instanțele de judecată just au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de prevenirea de săvârșire a noi infracțiuni.

De asemenea, Colegiul penal menționează că prin sentința primei instanțe, menținute prin decizia instanței de apel, inculpatului Sicinski Serghei i-a fost aplicată o pedeapsă în limita sancțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, totodată ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care stipulează că în caz de aplicare a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-i-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei.

Așadar, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În această ordine de idei, instanța de recurs ține să menționeze că argumentul recurentului, precum că instanțele de judecată incorect i-au stabilit în baza art. 217 alin. (2) Cod penal o pedeapsă prea blândă, sub formă de 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, este un argument pur declarativ și inadmisibil, fiindcă pedeapsa aplicată este în limitele sancțiunii normei penale, potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Din cele menționate, Colegiul conchide că pedeapsa aplicată inculpatului Sicinski Serghei în baza art. 217 alin. (2) Cod penal de instanțele judecătorești, este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, iar decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Mai mult, Colegiul penal consideră neîntemeiate argumentele recurentului precum că instanțele de apel și de fond au omis să aprecieze că, conform materialelor cauzei penale, inculpatul a fost deja supus răspunderii penale, fiind condamnat de 3 ori cu închisoare, de 2 ori cu suspendarea condiționată și o dată cu munca neremunerată, din motiv că aceste argumente au fost invocate inclusiv în apel, asupra cărora instanța de apel s-a expus detaliat, menționând că *„prima instanță, soluționând chestiunea privind pedeapsa penală, corect n-a reținut ca circumstanță agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost*

condamnată pentru infracțiuni similare, astfel încât a respectat prevederile pct.5) și 9) din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 8 din 11.11.2013 „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, din care rezultă că:

- nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut;

-în cazul în care vreuna din circumstanțe agravante enumerate în articolul 77 CP imputată inculpatului, fiind cercetată în ședință judiciară, nu și-a găsit confirmare, aceasta urmează a fi exclusă din învinuire, din oficiu, de către instanța de judecată, cu indicarea motivelor în partea descriptivă a sentinței” - soluție pe care instanța de recurs ordinar și-o însușește pe deplin ca fiind întemeiată și legală.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul penal conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, astfel se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2015, în cauza penală privindu-1 pe **Sicinschi Serghei Piotr**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 august 2015

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Copia corespunde originalului

Judecător

Timofti Vladimir